

Articol pentru Discipol

Articol pentru Discipol

UCENICIE / STUDENȚIE – Generalități.

Motto

Walter A. Henrichsen –

Disciples Are Made, Not Born

(Ucenicii se fac, nu se nasc):

Secretul uceniciei se găsește în cuvintele:

“oameni de încredere” (2Timotei 2.2)

A. Cine intră în ucenicie / studenție, în învățarea meseriei / profesiei **are de făcut două lucruri**:

1 – **se angajază** cu toată ființa în **însușirea** învățaturii;

Se presupune că nu are alt scop decât învățătura. A fi ucenic / student din alte considerente – că e actual, că dă bine, că obți o diplomă și un titlu de pus în fața numelui – nu țintește unde trebuie. Vocația / chemarea este aceea care stârnește starea de inconfort mental, arderea interioară care te face să conștientizezi că există un țel de la Dumnezeu și pentru tine și care te conduce – pe parcurs și întru final – spre a sluji pe o treaptă mult mai înaltă și cu devotament pe Dătătorul vieții.

2 – **se străduie** să fie / devină om de încredere, pe care să te poți baza; **om de bază**.

Astfel încât Maestrul să-i poată **încredința** tot ce știe, toate secretele / învățămintele meseriei. Astfel încât învățăcelul să ajungă la rândul lui învățat, profesor (doctor, dacă se poate) propagator de *știință de carte* (teoria) și de *know-how* (practica) către noi generații (procesul de multiplicare).

Astfel încât ‘*Împărăția*’ (**stăpân**-irea, **master**-area) să se întindă. Căci porunca Domnului (Stăpânului, Master/Învățător-ului) este: *Duceți-vă în toată lumea și faceți ucenici...învățându-i...*

Învățătura este necesară pentru *...cunoașterea înțelepciunii și instrucției, înțelegerea cuvintelor minții, căpătarea deprinderilor de bun simț, de dreptate, de judecată și de nepărtinire, ca să dea celor ne-încercați agerime de minte, tânărului cunoștință și chibzuință – să asculte însă și înțeleptul și își va mări știința, și cel priceput și va căpăta iscusință...* (Prov.1.2-5)

Toate în vederea desăvârșirii calității de “fiu al lui Dumnezeu” – viitor cadru de conducere în Împărăția Cerurilor.

B. Cine face ucenicie, cine transmite meseria **are de făcut de asemenea două lucruri**:

1 – **se angajază** cu toată ființa în transmiterea învățaturii (*‘încredințează’* – 2Timotei 2.2) printr-un mod de relaționare personal: *Tu dar, copilul meu...* (2Timotei 2.1)- relație de tip tată-fiu;

2 – **se expune** cu toată viața sa, în toate privințele, ca o carte deschisă, ucenicului (2Timotei 3.10,11): **Tu însă ai urmărit de aproape:**

- *învățătura* mea (cât de mult și de bine știi, principiile care mă ghidează),
- *purtarea* mea (felul de lucru, de comportament),
- *hotărârea* mea (dedicarea, aplecarea, pasiunea de a face lucrurile bine),
- *credința* mea (cum apuc lucrurile nevăzute, nădăjduite, ca și cum le-aș avea deja),
- *îndelunga* mea *răbdare* (viziunea pe termen lung, așteptarea ca lucrurile să se 'coacă' la timpul lor, răbdarea până să văd lucrurile făcute, până iau ființă),
- *dragostea* mea (motivația altruismului, izvorul dorinței de a ajuta pe alții),
- *răbdarea* mea (suportarea faptului de a fi neînțeleș, așteptarea până ce lucrurile se lămuresc),
- *prigonirile și suferințele* care au venit peste mine (vicisitudinile, adversitățile, răutățile și neînțelegerile, rănilor fizice și sufletești)...

Astfel încât această expunere, această punere la vedere, să dea ucenicului îndrăzneala, cutezanța și expertiza de a duce mai departe lucrurile (daca Master-ul a putut, înseamnă că... se poate!), de a face la fel sau chiar mai mult (...*veți face lucruri mai mari decât M-ați văzut pe Mine făcând*). Și, de ce nu, de a face ȘCOALĂ din aceasta...

Astfel încât relaționarea personală, de inimă, să transmită ucenicului nu doar o învățătură sau o doctrină uscată ci o modalitate de CONSTRUCȚIE DE PUNȚI între inimi (Mentorul ca un *Pontifex* = constructor de poduri), să transmită practic bucuria, să propage delectarea cu imensa, copleșitoare lucrare – în dimensiunile ei spirituale și materiale, de forțe și de câmp – a Dumnezeului cel veșnic, Creatorul care ne-a îngăduit a-l spune Tată, pentru că a vrut să fie așa, pentru că este așa și pentru că va fi pe vecie iubitorul, Atotcuprinzătorul Tată al nostru și al Domnului nostru Isus Christos, slăvit s-I fie Numele!

Motorul creștinismului a constat mereu în **motivația înaltă a muncii și a învățării**.

© 2010 Cristian DUMITRU

